

plagen bliben dømt til strax at kastres, hvad maasse ellers vilde være indgaaet. Seg ser ingen tilstræffelig Grund til, at denne Bestemmelse er bleven sat ind, da en Hingstplag i den Alder i Reglen ikke er noget farligt Dyr. Heller ikke Væddere betragter jeg for at være af saa farlig Bessaffenhed, at man skulde sætte dem i Klasse med Tyre og Hingste. Det kan maasse være et Middel til at sikkre imod, at ikke en dårlig Vædder gaar over til en anden Mandes Flok og gjør Skade der ved at bedække, hvorved der befordres et Afkom, men man kunde s. Ex. føie til, at Optageren kunde fordre, at en saadan Vædder strax blev kastret. Seg tror, det vilde være heldigere, at lade Vædderen staa under samme Rubrik, hvoriunder den stod i Regjeringslovsforslaget. Der er ikke nævnt Lam i Paragrafen, og jeg veed ikke, om det er Hensigten, at de skulle betragtes som Saar, men der kunde maasse være Anledning til at give en nærmere Bestemmelse i saa Henseende. At sætte 24 St. ogsaa for Lam er maasse en temmelig høi Betaling, men dette skal jeg lade staa hen. Lam ere vel omtalte i § 7, og deraf kan maasse sluttes, at de skulle betragtes som Saar, men i alt Fald turde det vist ikke være af Veien at faae en nærmere Betegnelse deraf ogsaa i § 4. Det er ikke saa sjældent, at Saar staa i Tvivl, medens Lammene gaa løse, og som Folge deraf kunne disse tage sig en lille Spadsretour over paa Naboens Eiendom. Det forekommer mig ogsaa, at Bestemmelsen i § 7 er temmelig streng, idet det derefter er Jordbrugerens tilladt at fjerne de nævnte Dyr paa hvilken som helst Maade, han bedst kan. Seg vil vel ikke gaa saa vidt som det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), der vilde have dette aldeles forbudt, men det forekommer mig dog, det kunde være rigtig at paalægge Jordbrugerne at underrette vedkommende Eier, forsaavidt denne er bekendt, om, at, naar han ikke for Fremtiden holder sine Kreaturer paa sin Eiendom, saa vil Lovens Bestemmelse blive gjort gjældende. Naar Eieren ikke var bekendt, kunde det maasse være rigtig, at det blev offentlig bekendtgjort ved Kirkestævne eller paa anden Maade, inden man greb til den Udvei

at nedsthyde Dyrene eller at dræbe dem paa anden Maade. Seg tror, det vilde være heldigt, at faae dette sat ind i Loven, da det ellers let kan ske, at mindre velsindede Folk bestadige en anden Mandes Kreaturer eller dræbte dem, fordi de en enkelt Gang vare gaaede over Grændsen. Seg er enig i, hvad vi have hørt udtale med Hensyn til § 11 om Veifreden; jeg tror ogsaa, at de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget med Hensyn dertil, ere for strenge, og jeg skal altsaa billige, at der stilles Endringsforslag, som gaa ud paa at drage Grændsen lidt slappere med Hensyn til Veifreden. Seg tror saaledes ikke, det er saa ganske rigtig, naar det i næstsidste Stykke af § 11 hedder: „Den, der tvirer Husdyr paa det til en offentlig Veie hørende Terrain eller saa nær, at de kunne naae ind derpaa, saavel som den, der lader sine Husdyr græsse paa det til en offentlig Veie hørende Terrain, straffes med Bøder, uanset om Dyrene ere blevne optagne, eller Optagelse ikke har fundet Sted“. Fordi Nogen har set, at et Kreatur er gaaet over en Veie eller staaer derpaa, synes jeg, det er temmelig strengt, at Eieren da skal blive multeret eller straffet med Bøder. Det er ikke saa sjældent, at Børn vogte Kreaturer, og selv om Manden giver Paalæg om at passe paa ikke at tvire dem paa Veien eller saaledes, at de naae Veien, kan dette staa fælt, uden at Eieren har mindste Skyld derti. Seg tror saaledes, at disse Bestemmelser ere temmelig strenge, og jeg kunde ønske Forandring i saa Henseende, men i Dvrigt maa jeg tilstaa, at Lovforslaget i sin Helhed er en Forbedring, idet det har fjernet mange af de meget forældede Bestemmelser, hvori der s. Ex. er Tale om Tønder Havre og Saadant; jeg er fuldkommen enig i, at slige Bestemmelser ere forældede og for strenge, og med Hensyn dertil er Lovforslaget et betydeligt Fremstredt, hvorfor ogsaa jeg skal takke den høitærede Minister, fordi han er fremkommen dermed.

D. Christensen: Skøndt Lovforslaget i sin Helhed har tiltalt mig ikke lidet, og skøndt der allerede er fremkommet Bemærkninger i adskillige Retninger, er der dog enkelte Punkter, hvorpaa jeg finder mig foran-